

O Consello Científico de ATTAC estima que 1.400 persoas controlan actualmente un capital equivalente ao 80% do PIB de España.

Cun enfoque democrático calquera saída social da crise debe atender prioritariamente aos intereses do resto da poboación, non dos máis ricos.

Cun enfoque de xustiza social, os traballadores, os pequenos empresarios e os autónomos, os mozos, as mulleres, os pensionistas e os inmigrantes xa arrimaron o ombreiro. Toca agora o compromiso dos poderosos.

Cun enfoque de rigor técnico só se pode adiantar a saída da crise se lla considera como unha crise de demanda. Xa que logo, hai que elevar o consumo privado, o gasto e o investimento público.

Esquerda Unida propón ao Goberno e ao resto das forzas políticas parlamentarias un conxunto de medidas baseadas nos anteriores criterios

As medidas están constituídas por

Un Programa por importe de 10.000 millóns de euros máis 1.800 millóns das CC.AA. para crear emprego

Unha proposta para a loita contra a economía mergullada e a fraude fiscal como elemento determinante para o financiamento do gasto público e a mellora do déficit

Unha proposta de apoio ás pequenas empresas e autónomos para superar os seus problemas de liquidez e crédito e facilitar a súa actividade, que permitirá a creación de emprego

100 medidas concretas para unha saída social da crise

izquierda unida

I.- MEDIDAS TRANSVERSAIS URXENTES

Primeira:

PROGRAMA 10.000 MILLÓNS PARA CREAR EMPREGO DURANTE 2010 (

1.800 millóns desde as CC.AA.)

1.1.- Medidas

1.- Transformar as actuais axudas aos traballadores sen ningún tipo de prestación en 300.000 empregos nun Programa de Formación/Emplego en colaboración cos Concellos.

2.- Subvención do 25% das obras de rehabilitación e eficiencia enerxética, modernización das instalacións eléctricas e de fontanería, mellora da accesibilidade das primeiras vivendas residenciais ata un límite de 5.000 millóns de euros. Esta axuda sería acumulable a outras coa mesma finalidade actualmente vixentes. Mobilizaría 20.000 millóns de euros.

3.- Programa de reforzamento do emprego público, por un importe de 500 millóns de euros, nos servizos sociais e en actividades vinculadas á mellora do modelo produtivo dependentes da Administración Xeral do Estado.

4.- Transferencia extraordinaria de 1.500 millóns de euros ás CC.AA. para financiar con carácter finalista a creación de emprego no marco das competencias autonómicas. O volume de transferencias sería proporcional ao número de parados existentes en cada Comunidade Autónoma segundo os datos da EPA

5.- Programa de reforzamento de emprego público nos servizos sociais xestionados polas CC.AA., que permita a contratación de traballadores por importe global no conxunto do Estado de 1.800 millóns de euros, financiados pola Recuperación do Imposto sobre Patrimonio.

1.2.-Desenvolvemento, cuantificación e valoración destas propostas

a) Programa de Formación /Emplego

Características:

5 horas de traballo e 2 de formación

Natureza do traballo:

Tarefas complementarias ás actividades municipais, axuda de proximidade a persoas e colectivos. En ningún caso poderían substituír postos de traballo estruturais

Cota de xénero: 50% para homes e 50% para mulleres

Salario bruto: 700 euros mensuais

Custos:

Custo anual do Programa proposto: 4.500 (inclúe o gasto en formación)

Custo actual da axuda de 420 euros: 1.500 millóns de euros

Custo adicional: 3.000 millóns de euros

Retorno en cotizacións á Seguridade Social: 1.755 millóns de euros

Custo real en déficit (sen contar retornos por IVE): 1.245 millóns de euros

b) Subvención á rehabilitación de vivendas

Previsión de postos de traballo: 700.000

Custo: 5.000 millóns de euros

Retorno en IVE (sen a reforma contida no punto 77 deste documento): 3.200 millóns de euros

Retorno en IVE (coa reforma do punto 77): 2.300 millóns de euros

Retorno en cotizacións á Seguridade Social: 4.000 millóns de euros

Hai un retorno adicional difícil de calcular pola disparidade das Ordenanzas Municipais respecto diso, pero significativo en taxas por licenza de obras, que beneficia as Facendas Municipais

c) Emprego público estatal

Estimación de postos de traballo: 10.000

Axencia Tributaria

Inspección de Traballo

Servizo Público de Emprego

ICO e desenvolvemento da Banca Pública

Outros servizos sociais e de interese económico

d) Fomento do emprego polas CC.AA., subvencionado polo Estado

Emprego estimado: 40.000

e) Emprego público das CC.AA. (financiado pola reposición do Imposto de Patrimonio)

Estimación: 45.000 postos de traballo

Persoal educativo para mellorar a escolaridade de 0 a 3 anos.

Persoal asistencial para asegurar a aplicación da Lei de Dependencia

Persoal sanitario (especialmente enfermeiras e pediatras) para mellorar a calidade dos servizos de saúde pública.

Persoal para mellorar a calidade doutros servizos sociais, competencia das CC.AA.

1.3.-Detalle Global do Programa

Custo adicional total: 10.000 millóns de euros financiados polo Estado e 1.800 polas CC.AA.

Estimación de postos de traballo: 1.105.000

Retorno en impostos e Cotizacións á Seguridade Social: polo menos 8.630 millóns de euros.

O financiamento do Programa está asegurada polas medidas propostas no apartado dedicado ás Propostas fiscais.

Convén ter moi en conta á hora de valorar este Programa os retornos en impostos, taxas e cotizacións á Seguridade Social, así como o impacto sobre os ingresos municipais.

Segunda:

COMBATER A ECONOMÍA MERGULLADA E A FRAUDE FISCAL

A fraude fiscal e a economía mergullada reducen de forma decisiva os recursos do noso sistema financeiro.

Limitan o financiamento do conxunto das Administracións Públicas, a cobertura das necesidades sociais e comprometen o futuro desenvolvemento económico e social do país.

Producen desigualdade nas achegas dos distintos colectivos de contribuíntes, rompendo os principios de xustiza, igualdade e progresividade do sistema, fomentando a desvinculación dos contribuíntes cos seus deberes fiscais e xerando agravios e desvertebración social.

O combate contra a fraude fiscal e a economía mergullada é un factor determinante na corrección do déficit público polo seu importante potencial.

Diversos estudos solventes fixan o volume de economía mergullada no noso país entre o 23 e o 25% do PIB. As consecuencias positivas para a recadación fiscal de medidas enérxicas e eficaces son evidentes. Unha diminución desta secuela cara á contorna da media europea (12%) representaría unha recadación fiscal aproximada duns 4 puntos de PIB

A oferta do Goberno de comezar a resolver este tema parécenos positiva, a condición de que as medidas sexan eficaces e o Plan dótese de medidas serias: Estas medidas, desde o noso punto de vista, son:

6.- Definir un Plan de Loita contra a Economía Mergullada que estableza obxectivos de redución da economía mergullada en 3 puntos anuais nos exercicios 2010, 2011 e 2012.

7.- Aumentar o persoal da AEAT ata converxer coa media europea

8.- Cambiar os procedementos de traballo da AEAT, buscando a calidade da inspección máis que a cantidade. Reformar a metodoloxía, a organización e a distribución do traballo e as competencias internas.

9.- Cumprimento efectivo e urxente das medidas para mellorar os resultados da loita contra a fraude fiscal aprobadas polo Pleno do Congreso dos Deputados na súa sesión do 28 de outubro de 2008, así como das Resolucións 3.9 e 19.1, apartado 5 das aprobadas tamén polo Pleno na súa sesión do día 19 de maio de 2009, con motivo do debate da comunicación do Goberno para o debate de política xeral en torno ao estado da Nación

Terceira:

APOIO A Las PEQUEÑAS EMPRESAS E AUTÓNOMOS

10.- Subvencionar os intereses de préstamos da liña ICO-liquidez, que serán facilitados directamente polo ICO, apoiándose nos estudos de risco das Sociedades

de Garantías Recíprocas.

11.- Subvencionar ás Sociedades de Garantías Recíprocas con 1.500 millóns de ? para os gastos de estudo e custo de avais de operacións de crédito e avais técnicos. Isto permitiría mobilizar da orde de 100.000 millóns de ? en investimento produtivo.

12.- Establecer un Convenio entre o ICO e as Caixas de Aforro para facilitar crédito ás empresas avaladas polas SGR

13.-Inclusión de cláusulas sociais nos contratos e licitacións das Administracións Públicas priorizando pequenas empresas e autónomos coa finalidade de manter o emprego, mellorar a súa calidade e lograr unha xestión ambiental sostible. Estender esas cláusulas ás subcontratacións.

- a) Propomos reservar o 20% das licitacións cuxo importe en gastos de persoal supere o 50% do valor total do contrato a empresas con menos de 20 traballadores.
- b) Introducir cláusulas para todas as licitacións que valoren a cantidade e calidade do traballo adscrito ao contrato, o mantemento do emprego e o cumprimento das obrigacións establecidas nos convenios colectivos.

II.- MEDIDAS AGRUPADAS EN FUNCIÓN DOS TEMAS DE NEGOCIACIÓN PROPOSTOS POLO GOBERNO

A.- MEDIDAS PARA SUPERAR AS DESVANTAXES COMPARATIVAS DA ECONOMÍA ESPAÑOLA E INICIAR A REFORMA DO MODELO PRODUTIVO

Art. 128 da Constitución Española

Toda a riqueza do país nas súas distintas formas e sexa cal for a súa titularidade está subordinada ao interese xeral.

Recoñécese a iniciativa pública na actividade económica. Mediante lei poderase reservar ao sector público recursos ou servizos esenciais, especialmente en caso de monopolio e así mesmo acordar a intervención de empresas cando así o esixir o interese xeral.

Introdución

Esquerda Unida non considera o concepto de ?competitividade? como un termo funcional para constituír un eixo positivo de saída da crise. É unha idea cun contido principalmente ideolóxico que finalmente tende a materializarse exclusivamente na competencia vía prezos.

Desde o noso punto de vista, o concepto de competitividade oculta o enfrontamento

salarial e de condicións laborais á baixa de traballadores de distintas rexións do mundo e a prioridade do beneficio empresarial. A variable determinante en calquera análise de competitividade é a optimización do beneficio empresarial. E isto non ten por que traducirse en máis emprego.

Desde Esquerda Unida preferimos utilizar o concepto de rendibilidade social, que se ten que ver directamente coa cantidade e calidade do emprego e traballar na análise diferenciada das distintas vantaxes comparativas.

O modelo produtivo perverso que determinou a gravidade da crise en España orixinou un modelo de relacións laborais igualmente perverso. E ese modelo fundamentou o patrón produtivo nunha relación recíproca de causa/efecto.

Xa que logo, se se quere cambiar seriamente o modelo produtivo é imprescindible modificar o esquema das relacións laborais no país e facelo nun sentido radicalmente diferente ao que propón a gran patronal española. Convén subliñar que ademais das especulación urbanística e o desenvolvemento de sectores de escasa produtividade e pouco valor engadido, o modelo produtivo español caracterízase, en comparación cos principais socios europeos, polos baixos salarios, a escasa protección social, a temporalidade da contratación, o alto índice de sinistralidade e o escaso cumprimento da lexislación laboral e dos convenios colectivos.

Esquerda Unida fundamenta as súas propostas nestas formulacións básicas.

MEDIDAS PROPOSTAS:

a) Contratación

14.- Recuperar o principio de causalidad en toda contratación que non sexa indefinida. En consecuencia expomos os seguintes tipos de contrato:

a) Contrato de traballo indefinido

b) Contrato de traballo con duración establecida. Deberá obedecer a unha causa concreta e ser autorizado pola Inspección de Traballo na súa adecuación ao principio de causalidad, á Lexislación laboral xeneral e ao Convenio Colectivo aplicable.

c) As bolsas serán transformadas en contratos de traballo con plenos dereitos para todos os efectos.

15.- Penalizar a cotización por desemprego á Seguridade Social nos contratos que non sexan indefinidos a tempo completo.

16.- Manter a protección xudicial nos casos de despedimento e a indemnización por despedimento improcedente en 45 días en todos os contratos.

17.- Supresión das ETT

18.- Eliminación do despedimento por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción (art. 52, c. do Estatuto dos Traballadores; reforma introducida polo PP no 2002).

b) Medidas de distribución do traballo

19.- Redución da xornada ordinaria de traballo a 35 horas semanais sen perda de retribución. Adopción de medidas especiais de conciliación para as persoas con menores ou dependentes a cargo e/ou persoas maiores dependentes.

20.- Control eficaz das horas extraordinarias e dos seus límites.

21.- Redución progresiva da idade de xubilación con plenos dereitos ata os 60 anos.

22.- Racionalización dos horarios de traballo. Aproximación ao sistema de horarios europeos.

c) Medidas salariais

23.- Elevación progresiva do salario mínimo interprofesional ata o 60% do salario medio (aproximadamente 1.100?) antes de que termine a lexislatura.

24.- Estudo da conveniencia de fixar salarios mínimos superiores en determinados sectores ou ramas da produción, sobre a base do 60% do salario medio do sector ou rama.

25.- Priorizar na negociación colectiva a elevación dos salarios máis baixos, establecendo cláusulas diferenciadas para os salarios inferiores a 2 veces o Indicador Público de Rendos de Efectos Múltiples (IPREM).

d) Reforma salarial no sector público:

26.- Establecemento dunha salario mínimo no sector público equivalente ao 60% do salario medio

27.- Convergencia das retribucións entre as diferentes Administracións ata alcanzar un rango máximo de diferenciación de +/- 5% en 2012.

28.- Regulación de salarios máximos e outras retribucións na Administración, de acordo co desenvolvido no punto 84 destas propostas.

29.- Eliminación das limitacións de reposición de emprego público nos servizos sociais (especialmente dependencia, saúde e educación) e nos servizos tributarios, xustiza, aplicación e vixilancia da lexislación laboral, políticas de emprego e apoio á economía real.

30.- Desenvolvemento mediante a negociación colectiva do Estatuto Básico do Empregado Público (EBEP) e consolidación da carreira profesional na Administración. Eliminación da contratación precaria nas Administracións Públicas.

e) Reforzamento do sistema público de pensións

Esquerda Unida parte neste punto da necesidade de garantir que a idade esixida para cobrar unha pensión con dereitos plenos non poderá ser superior a 65 anos, que o cómputo para fixar a contía da pensión non poderá ser superior a 15 anos e que as pensións actualizaranse polo menos na porcentaxe que indique o IPC publicado polo INE, cunha porcentaxe suplementaria no caso das pensións máis baixas. Entendemos que a pensión é un dereito substancial no marco dun Estado social.

Para mellorar o actual sistema, propomos:

31.- Suprimir o tope máximo ás cotizacións, establecido en 2010 en 3.198 euros brutos de salario en cómputo mensual para achegalas en proporcionalidade ás retribucións realmente percibidas. Cun criterio de solidariedade non debería elevarse o límite das pensións máximas, aínda que se facer valer o total realmente cotizado para fixar a pensión ata o límite da pensión máxima.

32.- Transformar todas as bolsas de empresas e Administracións Públicas en contratos en prácticas coas correspondentes cotizacións e dereitos.

33.- Separar definitivamente as fontes de financiamento da Seguridade Social e pechar as débedas do Goberno con ela.

34.- Flexibilizar a idade de xubilación de forma voluntaria en determinadas actividades profesionais, nos casos nos que o traballador non teña cuberto o período de cotizacións de 35 anos e incentivando a pensión.

35.- Recoñecer a pensión que corresponda á súa cotización ás persoas que coticen menos de 15 anos e reducir en dous puntos por ano cotizado que exceda os 35 a penalización en caso de xubilación anticipada.

36.- Presentar unha Lei de Igualdade no Traballo Remunerado que facilite a incorporación da muller ao traballo remunerado.

f) Garantía do acceso á vivenda establecido no artigo 47 da Constitución

37.- Desenvolver mediante Lei Orgánica o dereito á vivenda recoñecido no artigo 47 da Constitución e a esixencia do seu cumprimento efectivo ante as Administracións Públicas.

38.- Investir na adquisición de 100.000 vivendas a prezo de custo para constituír un Parque Público de Vivendas en Aluguer moderado. O aluguer non deberá ser superior ao 30% dos ingresos dos inquilinos.

39.- Suspensión de todos os procesos de execución do desafiuzamento como consecuencia da falta de pagamento de hipotecas no caso de traballadores parados.

Acordo entre as partes, tutelado polas Administracións Públicas, para que o embargado continúe no uso da vivenda (o dereito de uso non é embargable segundo a Lei Hipotecaria) a cambio dun pago mensual acorde cos seus ingresos mentres dure a súa situación de desemprego.

40.- Modificación da lexislación hipotecaria e o Código Civil para que en caso de falta de pagamento de hipotecas só se responda co ben hipotecado.

g) Propostas sobre outros dereitos laborais

41.-Garantir os dereitos dos traballadores e o cumprimento das obrigacións legais das empresas que interveñen nos procesos de subcontratación e externalización, establecendo o cumprimento conxunto e solidario das obrigacións salariais e do conxunto das derivadas da negociación colectiva, de cotización á Seguridade Social e fiscais.

42.-Cumprimento do establecido no art. 8 do Estatuto dos Traballadores en relación ao contrato verbal e o contrato de feito aos efectos de obrigatoriedade de cotización á Seguridade Social.

43.-Reforzamento da Inspección de Traballo ata alcanzar a media europea dun inspector cada 7.000 traballadores. (En España a relación é dun inspector por cada 27.000).

44.- Condicionamento da aplicación do chamado modelo alemán como medida provisional substitutiva dos ERE temporais nos seguintes termos.

a) redución máxima limitada ao 50% da xornada real

b) prohibición estrita de realizar horas extraordinarias salvo en caso de forza maior

c) mantemento do 100% da cotización á Seguridade Social por parte da empresa

d) Mantemento do dereito ao desemprego derivado dos novos períodos de cotización.

e) Asociación de programas de formación á diminución da xornada ordinaria.

h) Medidas para asegurar a participación democrática dos traballadores na xestión das empresas e na planificación da economía recoñecida na Constitución Española.

45.- Recoñecemento do dereito dos traballadores a participar na xestión das empresas e na distribución do excedente empresarial mediante a promulgación dunha Lei de Participación dos traballadores e os seus representantes na xestión das empresas.

46.-Creación dun Consello consultivo do Banco de España coa participación dos interlocutores sociais (en coherencia co que expón a Confederación Europea de Sindicatos con relación ao Banco Central Europeo).

47.-Creación dun Consello de Xestión Democrática da Seguridade Social, de acordo co establecido no artigo 129 da Constitución Española.

48.- Modificación da Lei Orgánica de Liberdade Sindical no que respecta á representación sindical na empresa, reforzando o papel dos sindicatos, as súas seccións sindicais e os delegados sindicais.

49.- Creación dun Consello de Planificación para a Aplicación das Estratexias de Desenvolvemento Sostible (en aplicación do exposto no artigo 131 da Constitución).

50.- Promulgación dunha Lei que garanta expresamente a primacía da negociación colectiva sobre os acordos individuais.

51.- Establecemento, no marco desa Lei, de Comisións Paritarias de ámbito de sector e/ou xeográfico para interpretar e seguir o cumprimento dos resultados da negociación colectiva nas empresas que non contén con representación sindical.

i) Medidas de apoio á pequena empresa e autónomos.

52.- Atrasar a obrigatoriedade do ingreso do IVE ata que a factura sexa efectivamente cobrada.

53.-Asegurar o límite de 30 días no pago polas Administracións Públicas das débedas aos provedores de bens e servizos. Actualmente, as Administracións Públicas (contando as súas empresas e entes vinculados ou dependentes) deben máis de 30.000 millóns de euros aos seus provedores. Unha medida eficaz e urxente para solucionar o problema é habilitar un procedemento polo que as empresas e autónomos poidan compensar estas débedas no pago do IVE, de Sociedades ou de IRPF.

54.-Aprobación dunha liña especial de crédito do ICO, sen intermediación, para facer fronte á execución do pago destas obrigacións con interese igual ao prezo oficial do diñeiro fixado polo BCE.

55.- Promulgación dunha Lei sobre morosidade, que obligue ao pago a provedores nun máximo de 90 días en todos os contratos privados.

56.- Apoio público á creación de Cooperativas de Comercialización que permitan a agrupación da oferta fronte ás grandes superficies e a venda directa aos consumidores.

j) Racionalización e mellora da xestión empresarial

57.-Revisión curricular por parte das Universidades das Formacións de Administración de Empresa. Establecemento de formación post grao especializada en Xestión e Administración de Empresas e Institucións Públicas.

58.-Creación dunha Fundación tripartita para a Formación en Xestión de Empresas e Recursos Humanos.

59.- Apoio económico a Programas de Calidade de produto e de Servizo Post-Venda e utilización do ICEX como instrumento de apoio técnico neses Programas

60.- Reforzamento das liñas financeiras do ICO destinadas a investigación sobre calidade e innovación na xestión, sustentabilidade e eficiencia enerxética. Estas liñas de financiamento deben ser xestionadas directamente polo ICO.

B) MEDIDAS SOBRE POLÍTICA INDUSTRIAL E SECTORES PRODUTIVOS

As nosas propostas de cambio do modelo produtivo non quedan na enumeración de sectores seguindo criterios técnico-económicos baseados nos mesmos paradigmas de organización social, espacial e laboral que se foron configurando no neoliberalismo. Devanditas propostas teñen que partir dunha visión global do cambio que ao mesmo tempo sexa coherente. Teñen que incluír argumentos viables que apunten cara á construción dunha sociedade máis xusta, sostible e que xere maior calidade de vida para a maioría dos cidadáns.

a. Os sectores básicos: Construción, Automoción, Turismo, Química verde. Estes sectores son imprescindibles para manter o emprego en España e deben afrontar importantes procesos de modernización e de cambio. Son sectores esenciais nun cambio de modelo produtivo no noso país, tanto en por a súa importancia no PIB como na xeración de emprego.

b. Os sectores emerxentes: Enerxías renovables, Agricultura ecolóxica, construción e reparación naval e de material ferroviario e servizos sanitarios e sociais. Estes sectores só poderán adaptarse e modificarse cara a un novo modelo produtivo desde o impulso público.

c. Os sectores de apostas de futuro: mecatrónica, bioloxía médica, aparellos médicos e biocombustibles. Estes sectores están escasamente implantados.

Propostas:

61.- Construción: Rehabilitación e reforma dos cascos históricos, Illamento térmico. Dobre fiestra, redefinición de vivendas. Aforro de auga a través do cambio de cañerías e instalación da dobre tubaxe para auga reciclada. Reconstrución de infravivendas, vivendas vellas ou vivendas construídas con materiais de mala calidade.

62.- Automoción: desenvolver unha política integrada que teña en conta a dimensión territorial, a mobilidade e a xeografía produtiva e non só os aspectos tecnolóxicos (coche eléctrico, reciclabilidade, redución do número de materiais distintos etc.).

63.- Turismo: Recuperación de contornas e costas, implantación da ecotasa, investimento en turismo cultural e de interior, Desenvolvemento do turismo social. Deconstrución de infraestruturas turísticas obsoletas, agresivas co medio ambiente ou insostibles.

64.- Enerxías renovables: Impulsar un novo patrón enerxético, cuxa panca de cambio sexa o sector público. Avanzar na redución da dependencia da xeración centralizada de enerxías baseadas en combustibles fósiles e substituílo por un modelo descentralizado de xeración, preferentemente baseado no aproveitamento

da enerxía solar e, aínda que en menor medida, de sistemas intercomunicados de enerxía eólica. Edificios, grupos de edificios e casas illadas deben e poden converterse en centros xeradores de enerxía tendencialmente autosuficientes e interconectados entre si. Só a instalación descentralizada de placas solares xeraría a curto prazo, e sen ter que realizar investimentos moi importantes, polo menos 300.000 postos de traballo directos de cualificación media e media alta. Nacionalizar as redes básicas de subministración enerxética tanto de electricidade como de hidrocarburos. Explotación unificada baixo control público da xeración eléctrica e da subministración de hidrocarburos.

65.- Planificación enerxética pensada desde un enfoque de demanda, elaborada con participación social, para conseguir a satisfacción das demandas sociais de servizos enerxéticos con consumos enerxéticos tan baixos como sexa posible. Só se instalarán centrais de xeración baseadas en fontes non renovables cando estea probado que non existen posibilidades de aforro ou de subministración a partir de fontes renovables.

66.- Creación dunha Compañía de Aforro Enerxético (CAE) de titularidade pública e con presenza dos traballadores e os axentes sociais para impulsar as políticas de aforro e uso eficiente da enerxía.

67.-Reforzar e promover os Servizos Públicos ata alcanzar en prazo da lexislatura o gasto medio da Unión Europea. A educación, o coidado da infancia e a adolescencia, a atención á terceira idade e ás persoas dependentes, a saúde, a subministración de auga potable e o sistema de augas residuais e outras verteduras, a subministración enerxética, o transporte público, o servizo de correos, o deporte e a cultura non son mercancías senón servizos públicos que dependen da responsabilidade pública. Por iso non se lles pode someter ao principio da competitividade do custo máis baixo e o máximo beneficio, senón a criterios de eficiencia social.

68.- Reforma da PAC. O impacto da PAC en España non foi positivo, e isto agravouse coa reforma de 2003 e as súas adaptacións específicas no caso español. A poboación activa na agricultura descendeu nun 8% e sitúase no 4% do conxunto da poboación activa. A renda agraria é o 65% da media de renda dos diferentes sectores produtivos. O diferencial de prezos entre o pago ao agricultor e o que paga o consumidor sitúase entre o 400 e o 500%.

A dependencia da nosa agricultura das importacións é crecente, precisamente polo paradigma no que se basea a PAC de que o importante son os prezos baratos. Pero a entrega do comercio agrícola aos grandes monopolios, e a consecuente especulación fixo crebar ese paradigma.

69.- Desenvolvemento dun Plan de Garantía da Soberanía Alimentaria que tome como principio o dereito dos pobos a decidir sobre a súa política agraria por eles mesmos, respectando o medio ambiente. Iso significa prioridade ás producións locais agrarias e á calidade na alimentación. Debe regular o acceso á terra, ás sementes, ao auga e aos créditos.

70.- Elaboración dun Plan de Desenvolvemento Rural Integral: o desenvolvemento da produción agrícola e as oportunidades de emprego deberían constituír o criterio central do desenvolvemento rural, coa aplicación de políticas baseadas no sector, apoiando a biodiversidade agrícola e o emprego rural, especialmente para mozos e mulleres. Os subsidios deberían darse baixo criterios económicos, sociais e ambientais e non baixo criterios de beneficio dos grandes produtores nalgúns sectores. Fronte á actual política de desacoplamiento das axudas da PAC con relación á produción, é necesario reorientar a distribución do seu orzamento da PAC e facelo, en particular, cara ás necesidades das zonas rurais, os pequenos produtores, as zonas desfavorecidas e as zonas montañosas.

71.- Fomento da agricultura e gandería de produción ecolóxica cun obxectivo multifuncional: a protección do material multiplicativo das plantas, garantindo o dereito de agricultores a ter as súas propias sementes, aplicando programas de desenvolvemento da agricultura e a gandería orgánicas e prohibindo o uso de organismos modificados xeneticamente (OMG) na produción de alimentos, defendendo e valorando a denominación de orixe, ata nos mercados non europeos.

C.- MEDIDAS FISCAIS E DE REDUCIÓN DO DÉFICIT

Medidas de aumento dos ingresos tributarios

a) Medidas urxentes

72.- Presentación do Goberno en función do seu exercicio da Presidencia Europea dun plan de converxencia e armonización fiscal para os países da UE con calendario de aplicación.

73.- Aumento de 5 puntos no imposto sobre beneficios (Imposto de Sociedades) das entidades, sociedades e institucións de intermediación financeira (Bancos, Caixas, Compañías de Seguros, Sociedades de Carteira, etc.)

74.- Imposición extraordinaria do 50%, mentres dure a crise, entendido este fin como situar o índice de paro por baixo do existente o 1 de xaneiro de 2008, dos bonos, primas e calquera outra retribución extrasalarial dos directivos de institucións financeiras.

75.- Recuperación do Imposto de Patrimonio (1.800 millóns de euros, destinados ao Programa de Emprego das CCAA)

76.- Reorientación da reforma do IVE, eliminando a subida xeral de tipos que entrará en vigor o 1 de xuño e establecendo un IVE especial ao 25% (ou en caso necesario un Imposto especial ou o seu incremento en 7 puntos) para bens de

consumo de luxo, animais vivos non destinados a consumo humano, xoias, abrigos e pezas de pel, aeronaves e embarcacións de vela e motor cuxo uso non se destine ao comercio marítimo ou á pesca profesional, etc.

77.- Redución do IVE ao tipo reducido nas compras de materiais e produtos necesarios para a rehabilitación da vivenda habitual, sempre que na factura figure como comprador o dono ou inquilino da vivenda.

78.-Adopción da proposta da Comisión de Finanzas das Asemblea Nacional Francesa (setembro de 2009) no marco de Presidencia semestral española da UE para suprimir os billetes de 500 euros e reducir a 3.000 euros as cantidades que se poden pagar en efectivo sen comunicación á administración tributaria dos datos do pagador a partir de 1 de xaneiro de 2011.

b) Medidas a medio prazo

79.- Reforma da fiscalidade das SICAV, que deben tributar como calquera outra sociedade

80.- Equiparación da contribución fiscal das rendas do capital e do traballo.

81.- Elevación do tipo impositivo marxinal no último tramo do IRPF do 43 ao 50%.

82.-Introducir medidas de fiscalidade verde para gravar as actividades que prexudiquen o medio ambiente e incentivar as que teñan efectos favorables, de acordo coa proposición de Lei de Fiscalidade Ambiental presentada por EU-ICV o pasado 21 de xullo de 2009.

93.- Consideración no marco da UE da Taxa Tobin como unha ferramenta para financiar iniciativas industriais innovadoras nos sectores estratéxicos para un desenvolvemento xusto e sostible. Proposición das Directivas correspondentes.

c) Medidas de racionalización do gasto público

Esquerda Unida considera que calquera redución do gasto público é contraditoria cos obxectivos de estímulo da demanda que son imprescindibles nunha situación de crise económica como a actual.

A conveniente limitación do déficit non pode ser obtida, nestas condicións, pola vía do recorte do gasto, senón mediante mecanismos de incremento dos ingresos como os propostos neste documento.

Con todo, é absolutamente necesaria unha racionalización do gasto público que reoriente o mesmo facía a eficiencia, o aumento efectivo do gasto social, a mellora dos servizos sociais públicos e a actividade produtiva.

En consecuencia, propomos:

84.- Limitación dos altos salarios no conxunto das Administracións Públicas e dos seus organismos, fundacións e empresas, vinculadas ou dependentes, considerando como límite superior as retribucións percibidas polo Presidente do Goberno. Esta disposición debe ser incluída na Lei de Orzamentos Xerais do Estado. Os partidos políticos comprométese a aplicar esta medida nos órganos autonómicos con competencias para fixar as retribucións dos seus cargos públicos, cargos de confianza e directivos de empresas, entes e organismos públicos. Supresión de calquera retribución por participación ou asistencia en Consellos de Administración ou institucións semellantes derivadas do cargo que se exerce.

85.- Elaboración dun catálogo de gastos suntuarios da Administracións Públicas, cuxa execución estea prohibida, e dun código ético na aceptación de agasallos.

86.- Redución da xornada ordinaria no conxunto das Administracións Públicas a 35 horas semanais. Racionalización dos horarios e revisión dos métodos de traballo para que as actividades inclúanse na xornada ordinaria.

87.- Modificación da Lei de Contratos do Estado para limitar e regular de forma estrita as revisións de prezos á alza nos contratos. Establecemento de cláusulas sociais e ambientais.

88.- Revisión de todos os contratos públicos con prezos superiores ao medio do mercado. Requirimento de informes justificativos específicos para manter cada contrato nesas condicións.

89.- Centralización dos gastos de promoción, publicidade etc. a nivel de Departamento, Consellería, Organismos ou empresas dependentes ou vinculadas,

90.- Memoria anual justificativa, caso por caso, de todos os gastos de mantemento, reparacións, enerxía, material fungible, viaxes, dietas, etc.

91.- Limitación dos gastos de asesoría e consultoría, informes e estudos externos, artigos e publicacións (excepto publicacións de investigación e análise).

92.- Creación en cada departamento, institución, organismo, empresa, ente, etc. dunha Comisión de Control e Seguimento do Gasto da que deberán formar parte polo menos dous representantes dos traballadores. Será competente para examinar e ditaminar sobre o control da contratación pública, da subcontratación de servizos e proxectos, gastos de promoción e publicidade, obras de reforma, servizos de mantemento, gastos en consultoría e asesoría e todos os demais especificados nas propostas anteriores. Os seus ditames serán públicos e enviados de oficio, no seu caso, tanto á Intervención Xeral do Estado como ao Tribunal de Contas correspondente.

93.- Reforma da Intervención Xeral do Estado e dos Organismos semellantes nas diferentes CC.AA. para asegurar non soamente o control da legalidade do gasto, senón tamén o de calidade do mesmo. Reversión dos procesos de privatización do control das contas públicas e da súa auditoría. Publicidade dos informes da Intervención.

94.- Reforma do Tribunal de Contas para axilizar o seu traballo e a eficacia das súas recomendacións. Os xestores deberán remitirle no prazo de seis meses un informe sobre as medidas adoptadas para corrixir as disfuncións sinaladas polo Tribunal.

95.- Responsabilidade civil e penal dos xestores e dos organismos de control

96.- Desenvolvemento dun programa de Colaboración do Instituto de Administración Pública coas Fundacións dos partidos e forzas políticas para desenvolver programas específicos de Formación de cargos públicos para o control do gasto público e a xestión orzamentaria.

D.- REFORMA DO SISTEMA FINANCEIRO

97.- Todas as achegas con cargo ao FROB de capital público deberán ser acompañadas dos dereitos políticos correspondentes e xa que logo o Estado debe intervir e controlar, no seu caso, a xestión do Banco ou Caixa.

98.-Desenvolver con carácter de urxencia unha norma básica sobre Banca Pública que supoña o despregamento operativo directo do Instituto de Crédito Oficial (ICO), integre ás institucións que poidan ser nacionalizadas, e regule o papel e representación das participacións públicas en institucións financeiras privadas.

99.- Potenciar cun marco legislativo adecuado a implantación e desenvolvemento da Banca Ética en España.

100.- Reforma da Lei de Caixas, de acordo cos seguintes criterios:

- a) Mantemento e reforzamento da natureza xurídica das Caixas de Aforro. Ningunha caixa poderá ser propiedade de ningunha institución ou empresa privada.**
- b) Desvinculación de calquera dereito político sobre as cotas participativas no caso das Caixas de Aforro.**
- c) Fortalecemento da supervisión do Banco de España sobre as Caixas de Aforro, estendéndoa ao requisito de informe previo favorable a toda operación que supere o millón de euros.**
- d) Prohibición legal de realizar operacións desde ou facía paraísos fiscais.**
- e) Fixación de responsabilidade administrativa, civil e penal para os membros dos Consellos de Administración e das Comisións de Control das Caixas.**
- f) Definición de obxectivos, contidos e actividades da Obra Social, que non poderán substituír as políticas sociais encomendadas aos poderes públicos.**
- g) Creación dun Consello Social do Sistema de Caixas de Aforro, con participación das forzas políticas, sindicais e organizacións sociais presentes no conxunto das Asembleas de Caixas de Aforro con funcións consultivas ante o Banco de España na súa función de supervisión.**